

Euronoviny

Občasník Euroškoly Česká Lípa SOŠ s. r. o. listopad 2010

Z OBSAHU ČÍSLA:

- **Studoval jsem v Americe** str. 2
- **Můj domov v Dubaji** str. 5
- **Folk, rock, jazz** str. 7

EDITORIAL

Milí čtenáři,

minulé číslo Euronovin jsem končila slovy, že „tanečky“ kolem státních maturit jsou ukončeny a můžeme se těšit na pohodový rok. „Státní maturit“ sousloví, které bývá přehnaně demonizované. Jde o záležitost novou a vzbuzující tím pádem respekt, jsem však přesvědčena, že se naši maturanti nemají čeho bát.

Tato má víra plyne jednak z toho, že některé ze čtvrtáků učím a pak absolutní důvěru mají i mí kolegové, kteří je připravují. Také jedno z letošních letních setkání s absolventy Euroškoly z roku 2007, kdy třetina třídy úspěšně studuje na státních i soukromých vysokých školách a někteří si již před jménem smí psát titul „Bc.“, podtrhuje fakt, že Euroškola vás může velmi dobře vybavit pro studium na VŠ i pro praxi. Výhody a nevýhody absolutoria Euroškoly v porovnání s gymnáziem očima Michala Nejedlého (absolvent 2007) najdete na str. 6.

Živým důkazem toho, že naše škola, pochopitelně v kombinaci s nesmírnou dávkou citlivosti a odhodlání, je branou do života, je Klára Urbanová. Po roce stráveném v Mexiku a stejně dlouhém pobytu v Dubaji začíná psát další kapitolu svého života. Uspěla v konkurzu prestižní letecké společnosti Emirates Airlines, do jejíž služeb se měsíčně hlásí kolem 25 000 (!) uchazečů z celého světa. S Klárou se budete moci vidat na lince Praha - Dubaj. V textu tentokrát nejde jen o arabský glamour, je to popis jedné z nespočetných nočních „šicht“ v pětihvězdičkovém hotelu a skvěle se při čtení pocvičíte v angličtině (str. 5).

Aby toto číslo nebylo pojaté jen jako „retro“, najdete na str. 2 rozhovor Ondry Čására, který studoval rok v USA. Ani letos jsme neporušili tradici a na jaře jsme již potřetí cestovali do Štrasburku. Dvakrát na pozvání poslance Evropského parlamentu MUDr. Cabmocha a jednou studijní cestu pro sebe a své spolužáky vyhrála Katka Knížková v soutěži EUROSCOLA. Do alsaské metropole se tak loni vydalo sbírat cenné zkušenosti 31 žáků a 7 učitelů. Jaké to je v angličtině vystupovat před zaplněným auditoriem EP, prozradí na titulní straně Bára Romančinová.

Tipy, kam se školou určitě vyrazit, najdete v textech „9 důvodů proč se „trmáčet“ 20 hodin na pobřeží pomerančovníkového květu“ na str. 4, „Na vodu za každého počasí“ na str. 3 a v sumáři všech loňských akcí na str. 8.

Věřím, že v nadcházejících školních měsících, které jsou před námi, nás čeká opět spousta skvělých společných zážitků.

P.S. Od září 2011 připravujeme nový studijní obor Bezpečnostní služby! Více na www.eso-cl.cz. Dobrá zpráva pro holky, stávající poměr 3:2 pro dívky, by se mohl brzy změnit na „plichtu“.

Mgr. Petra Kašparová
zástupkyně ředitelky

Euroškola v Evropském parlamentu I. Jeden den europoslancem aneb Jak jsme si užili výhru

Říká vám něco program zvaný Euroscola? Je to aktivita Evropského parlamentu, která každý rok umožňuje studentům ze všech členských zemí Evropy seznámit se s činností a úlohou EP a zasednout jako europoslanci v jednacím sále této instituce. Podmínkou účasti je správné zodpovězení 15 soutěžních otázek a pak už jen čekání, jestli ten výherní los nebude právě váš. Díky Kateřině Knížkové se to podařilo! Katka vyhrála poukaz pro 24 spolužáků z Euroškoly.

Naším úkolem bylo vypracovat 5 ekonomických témat, týkajících se současných problémů Evropy, a to v anglickém jazyce. Důležitá a náročná byla také příprava proslova, který měl reprezentovat naši republiku. V úterý 27. dubna jsme překročili hranice a byli označeni za europoslance a europoslankyně, na což jsme byli právem hrdí. Naši první zahraniční zastávkou byl Amberg, kde jsme si prošli historické centrum. První noc jsme strávili v malebném lázeňském městečku Baden-Baden a nabrali síly na následující náročný den. Čekala nás totiž celodenní prohlídka Štrasburku.

Náš den „D“ byl ovšem čtvrtek 29. dubna. V 8:00 hodin jsme stáli před obrovským komplexem Evropského parlamentu. Prošli jsme bezpečnostní kontrolou do místnosti, kde seděli studenti z Bul-

harska, Itálie, Estonska, Německa a Anglie. Po dobré svačince nás odvedli do obrovského jednacího sálu, ze kterého jsme byli uneseni! Seděli jsme v pohodlných kožených křeslech, před sebou jsme měli obrovskou obrazovku, na které bylo vždy napsáno ekonomické téma, o kterém se právě jednalo. Nesměl chybět ani mikrofon a sluchátka, v nichž jsme mohli slyšet překlad projevů v anglickém, francouzském, německém a ruském jazyce. Úvodním proslovem, ve kterém postupně prezentovaly svoji vlast všechny zúčastněné školy, to všechno začalo. Naším „speakerem“ byla Bára Romančinová, které jsme drželi všichni palce a obdivovali její statečnost. Mluvit v anglickém jazyce před stovkami lidí není žádná legrace. Po proslovech následovala diskuze o současných ekonomických problémech sjednocené Evropy.

Báro, kdo připravoval projev, který jsi přednesla v EP? Ty sama nebo to byla týmová práce?

Náš projev byla týmová práce. Společně jsme se snažili co nejvíce přiblížit ostatním evropským státům naši zemi a myslím si, že se to také povedlo. Takže velké díky třídě, která se mnou spolupracovala a také Bc. Glaserovi, který nám pomohl s překladem.

Byla jsi hodně nervózní, když jsi stála za řečnickým pultem?

Jestli jsem byla nervózní? No jéé :-). Nikdy jsem neměla příležitost vystoupit před takovým obecním sálem a 500 lidí to už je podle mého velký kotel. V prvních okamžicích jsem myslela, že snad omdlím, ale vše dopadlo dobře a já jsem ráda, že mám tuto zkušenost.

Po obědě pro nás byla připravená zábavná hra. Asistenti nám rozdali papíry s třiceti otázkami, přičemž každý dotaz byl psán jiným jazykem, jednalo se o řeč jednotlivých států Evropské unie. My jsme si měli najít a utvořit jednotlivá soutěžní družstva, která se musela skládat ze 4 členů různých národností. Hra nás bavila. Po zbytek dne jsme se pak rozdělili do menších jednacích sálů, kde se diskutovalo o předem určených ekonomických tématech. Když se náš den v parlamentu blížil ke konci, byly vyhlášeny výsledky soutěže. Závěrečný ceremoniál doprovázela evropská hymna „Óda na radost“, při které nesli všichni mluvčí vlajku své země. Byl to nesmírně poučný a velmi zajímavý výlet. Celá tato „vyslancecká“ akce se díky ing. Lukáškové moc povedla a všem se líbila.

Adéla

Studoval jsem v Americe

Po netradičním roce stráveném ve Spojených státech jsem se vrátil zpátky do lavic Euroškoly. Byl jsem požádán o zodpovězení otázek, které mi byly kladeny mými novými spolužáky z P4A. Pokusím se tedy co nejlépe zodpovědět většinu z nich.

Proč jsi odjel do USA?

Vypravil jsem se tam, protože jsem plánoval zlepšit se v angličtině a hlavně jsem chtěl poznat, jaké to je, když se někdo přestěhuje do ciziny. Dalším důvodem bylo, že jsem si chtěl zkusit americký styl života.

V jakém městě jsi žil?

Bydlel jsem ve městečku Bedford, které je příměstskou oblastí Manchesteru, což je největší sídlo ve státě v New Hampshire. Při mých cestách po USA jsem navštívil mnoho dalších měst, například: Boston, New York, Sarasotu, Orlando, Jersey City a také Puerto Rico, hlavní město San Juan.

U koho jsi bydlel?

Pobýval jsem u takzvané hostitelské rodiny. Byla to vlastně normální americká rodina, která se rozhodla starat o zahraničního studenta po dobu jednoho roku. Jmenovali se „Gimilaro“. Měli čtyřadvacetiletou dceru Sarah a osmnáctiletého syna Joe (viz. foto), kteří byli jakoby moji sourozenci. Gimilarovi jsou velice hodní lidé, kterých si opravdu vážím, a jsem jim vděčný za rok plný zážitků.

Je pravda, že střední škola ve Státech má úroveň jako u nás základní a vysoká škola jako u nás střední?

Myslím si, že tento názor neplatí. Je pravda, že v nějakých oblastech jsou české střední školy těžší než ty americké, ale na druhou stranu je to vykompenzováno velkým množstvím, často nelehkých, domácích úkolů, které jsou v USA na denním pořádku. Řekl bych, že střední škola v USA nemá za úkol naučit studenty velkému množství znalostí, ale spíše je připravit na samostatnost a ostatní schopnosti, které jsou zapotřebí pro studium na vysoké škole. Vysoké školy v USA mají velice vysokou úroveň. Například Harvardova universita sídlící v Bostonu je podle oficiálních statistik nejlepší universitou na světě. Je

tam ale daleko více velice dobrých škol, které už tak známé nejsou. Také tam jsou takzvané „Community colleges“, které jsou něco jako vyšší střední školy. Na nich ale nezískáte „Master degree“.

Jsou americké holky hezčí než ty české?

Odpověď na tuto otázku není vůbec jednoduchá, protože je to velice individuální. Dalo by se ale říci, že české dívky jsou v průměru hezčí.

Setkával ses často s celebritami?

Jednoduchá odpověď. Ne.

Měl jsi falešnou občanku a chodil do kasína?

Ne, neměl.

Byl jsi svědkem nějaké přestřelky?

Ne, nebyl jsem naštěstí svědkem žádné přestřelky.

Co se ti v Americe nelíbilo?

Velký počet domácích úkolů, jak už jsem předtím zmiňoval.

Za jak dlouho ses srovnal s časovým posunem?

Okamžitě. Časový posun mi nedělá žádný problém.

Stravují se tam všichni ve fastfoodech a restauracích nebo umí i vařit?

Nemohu mluvit o všech Američanech. V okruhu lidí, ve kterém jsem se pohyboval, uměl každý vařit, a to většinou velice dobře. Je ale pravda, že bylo pravidlem chodit jednou týdně na večeři do restaurace.

Uvažuješ o návratu do Spojených států?

Ano, určitě. V příštím roce bych chtěl jet do Států na dovolenou a hlavně chci navštívit mou hostitelskou rodinu a kamarády. Přemýšlel jsem i o té možnosti, že bych se tam v budoucnu přestěhoval. Určitě mohu každému doporučit, aby se zúčastnil takového programu, protože je to zážitek, na který se nezapomíná!!! Závěrem bych chtěl všem poděkovat za otázky a pokud vás ještě nějaké napadnou, tak se neváhejte zeptat.

Ondra

Moji „sourozenci“ Joe a Sarah.

Letní škola minorit 2010

Škola a o prázdninách? Tak to na první pohled zrovna nikoho neláká. Ale já a kamarádka Anežka jsme možnost zúčastnit se týdenní „Letní školy minorit 2010“ kupodivu uvítaly.

Na začátku května na Euroškolu zavítal Ing. Martin Januš, předseda neziskové organizace PIROS z Valašského Meziříčí, s 3. regionálním workshopem na téma Majorita a minorita. V závěrečném testu jsme uspěly a mohly se tak koncem srpna vydat do Prahy. Tam jsme se spolu s dalšími 7 studenty zabývali postavením menšin u nás i v cizině. Prvním tématem byla homosexualita. Během dne jsme vyslechli čtyři přednášky a navštívili Dům Světla. Diskutovali jsme o registrovaném partnerství, adopci dětí gay páry a homosexualitě ve světě. Další setkání jsme věnovali problematice věřících. Nejzajímavější byla návštěva farmy Hare Kršna. Třetí den jsme měli šanci blíže poznat běžný život postiženého člověka. Dokonce jsme viděli, jak vypadá dílna pro handicapované. Závěr našeho setkání patřil otázce cizinců, kterou nám vysvětlovala pracovnice cizinecké policie.

Tahle „škola“ se mi velice líbila, protože jsem poznala plno nových věcí. S kamarádkou jsme byly při prověřování znalostí opět nejlepší, a tak nás čeká v lednu příštího roku setkání na Slovensku a v Rakousku.

Martina

Euroškola v Evropském parlamentu II.

Již tradičně ve Štrasburku

Europoslanec MUDr. Milan Cabrnoc drží slovo. Na závěr své letošní besedy opět pozval na studijní cestu do Evropského parlamentu ve Štrasburku studenty Euroškoly. Ve středu 21. dubna jsme brzy ráno mohli vyrazit. Devět

studentek ze druhých ročníků, spravedlivě z každé třídy po třech. A aby to nebyla čistě „dámská jízda“, jako doprovod jel pan inženýr Kroulík.

V Kolíně přistoupili kluci z průmyslovky a s nimi tři vítězky soutěže Miss Kolínsko. Ubytování jsme byli na německé straně Rýna v hotelu Ates v Kehlu.

Ve čtvrtek ráno jsme odjeli přes most do Štrasburku a navštívili budovu Evropského parlamentu. Tady už na nás čekali europoslanci MUDr. Milan Cabrnoc a Ing. Oldřich Vlasák, kteří s námi diskutovali o tom, jak funguje Evropský parlament

a co vlastně práce europoslance obsahuje. Bylo velmi zajímavé nahlédnout do zákulisí evropské politiky.

Po zhlédnutí prezentace o Evropském parlamentu jsme přešli do sálu, ve kterém dvanáctkrát do roka probíhají plenární zasedání. Začínají vždy v pondělí odpoledne a končí ve čtvrtek, kdy od 12 hodin probíhá hlasování. V tuto dobu by měli být v sále přítomni všichni poslanci. Evropský parlament jich má v současné době 736, Českou republiku jich zastupuje 22.

Těžiště práce je ale ve výborech, které úřadují pro změnu v Bruselu, vše se předem složitě vyjednává a k hlasování dochází obvykle teprve

tehdy, pokud má předkládaná věc zajištěnou většinovou podporu. Samotné hlasování je již tedy víceméně formalita. Ačkoli byla naše návštěva právě v den, kdy mělo hlasování probíhat a my bychom tak mohli vidět všechny europoslance „v akci“, omezení leteckého

provozu kvůli výbuchu sopky na Islandu znemožnilo spoustě poslanců přijet, a tak bylo hlasování zrušeno a plenární zasedání skončilo už ve středu. Sál byl tedy prázdný, ale i tak ten pohled stál za to. Viděli jsme i zasedací pořádek, takže bylo velmi snadné zjistit, kde který europoslanec při hlasování sedí.

Po odjezdu z parlamentu jsme si prohlédli velmi půvabné staré město, které stojí celé na ostrově v řece Ill, ten jsme si také objeli vyhlídkovou lodí s výkladem o zajímavých místech města. Večeře byla pro nás připravena v typické alsaské restauraci Le Gruber. Podávala se netradičně, ale přitom velmi chutně upravená kachna. Z nabídky této luxusní restaurace kdysi ochutnal i exprezident Havel, prezident Václav Klaus, ale i francouzská hlava státu Sarkozy. V pátek dopoledne jsme znovu navštívili Štrasburk, tentokrát jsme se víc než památkami nechali zlákat občůdky, kterých tu je plno, a pak už zpátky domů. Je moc dobře, když se člověk o věcech, institucích a lidech nemusí jenom učit ve škole, ale může je vidět na vlastní oči.

Za pozvání moc děkujeme!

Mirek

NA VODU ZA KAŽDÉHO POČASÍ

V polovině června jsme se zúčastnili vodáckého kurzu v prostředí nádherné Šumavy. Vše začalo v neděli ráno u Euroškoly. Před námi byla pětihodinová cesta autobusem. Po příjezdu do kempu jsme si všichni postavili stany a nedočkavě vyrazili na prohlídku okolí, ti odvážnější absolvovali seznámení s místním hoteliérem Františkem.

První etapa naší vodácké pouti.

Kolem jedenácté hodiny jsme se už všichni motali na Vltavě. Některým se hned při první jízdě povedlo cvaknout a ne všichni jim to záviděli, jelikož teplo se nám vyhýbalo obloukem (a to i po zbytek kurzu). Na naší první odpočinkové zastávce jsme uviděli (po zbytek vodáku naposledy) sluníčko. Po šestnácti odjetých kilometrech jsme dorazili do cíle. Všichni vymrzli, ale dojmy nabití jsme se osušili, převlékli a naložili lodě. Náročný den jsme zakončili prohlídkou města Volary a vynikající večeří.

Druhý den

Ujeli jsme 14 kilometrů náročnou a dramatickou cestu: Horní Vltavice - Soumarský most. Zima, meandry, cvaknutí, klády a klacky všeho druhu, pod vodou zaseknutá loď, fakt náročná etapa. Někdo trávil volnou chvíli u pracně rozdělaného neekologického ohýnku a další zas u Františka při zpěvu nádherných melodií v podání pana učitele Holuba. Ten večer jsme si vážně užili.

Středa - třetí den

Se smutkem ve tváři jsme definitivně opustili kemp u Františka a za dvě hodiny jsme už znovu za deštivých podmínek stavěli stany v kempu Rožmberk. I přes chladné počasí jsme se dobrovolně rozhodli jít znovu sjíždět vodu. Hned po pár metrech nás čekal na první pohled děsivý jez. Tep v těle nám stoupl na rychlost maratónského běžce. Nakonec jsme ho všichni sjeli bez problémů, jen háčkové byli rádně nahozeni studenou vlnou, zadáci zůstali v suchu. Jez na Herbertáku byl bez šlajnsy, tak se bohužel musel přenášet. Což některé opravdu mrzelo, vypadal lákavě. Zima byla taková, že se nestavělo ani u Tří veverek (velká chyba - bez veveřích hověnek není žádný vodák na Vltavě komplet). Po příjezdu do kempu jsme se začali všelijak zahřívát. Někteří vyrazili na prohlídku krásného města Rožmberk a jiní raději zůstali v teple svých provizorních příbytků a těšili se na další den.

Blíží se finále

Ve čtvrtek ráno jsme se kupodivu probudili do celkem teplého dne. Sbalili stany a vydali se do Českého Krumlova na vodu. Počasí se mezitím opět zhoršilo a my jeli jen půlku plánované etapy. Po cestě nás čekaly tři šlajnsy a tři jezy. Ti, co byli celý kurz v suchu, cvaknutí určitě dohnali právě při téhle etapě.

Všichni promrzli a hladoví jsme nastoupili do autobusu a jeli za kulturou. V nočních hodinách jsme se za zpěvu pana Holuba a tónů jeho kytary vrátili zpátky do České Lípy.

Zážitky z vodáckého kurzu v nás ještě hodně dlouhou dobu zůstanou. Na to se prostě nedá zapomenout! Jestli bych vám mohla doporučit nějaký školní kurz, tak je to právě tenhle. Tolik srandy, co jsme si tam všichni užili, jste mnozí nezažili za celý svůj život. Prostě kdo nepojedete příští rok, přijdete vážně o hodně.

Katka

9 důvodů proč se „trmáčet“ 20 hodin na pobřeží pomerančovníkového květu

Většina z nás již dobyla kótu Londýn, Paříž, Berlín, Drážďany, a proto jsme byli zvědaví, čím nás Španělsko „dostane“. Byla toho spousta a pohlítí i vás!

Šumění moře, které uvidíte i uslyšíte z pokoje, je balzám na duši.

Port Aventura návštěva zábavního parku se stala vrcholem celého zájezdu. Znáte film „Cesta kolem světa za 80 dní?“ Tak díky tomuto zábavnímu parku vám bude stačit pouhých 8 hodin a dostanete šanci navštívit Polynésii, Mexiko, Daleký západ, Středomoří i Čínu. A jakým že dopravním

prostředkem? Věřte, že zažijete turbulence, jízdu vlakem a někteří i mořskou nemoc! Užijete si horskou dráhu, odvážlivci volný pád a nemine vás ani možnost ochutnat typické pamlsky a zatančit si v rytmu flamenca.

Peñíscola - nejkrásnější místo na pobřeží Costa del Azahar, romantické městečko, které stoprocentně nezklame. Jen pozor na „éčka“, která vás tu začnou velmi neromanticky opouštět. Krásným dárečkům a blyštivým suvenýrům místních prodejců totiž jen málokdo odolá. Podvečerní procházka přístavem, posezení v cukrárně nebo kavárně, prohlídka hradní pevnosti nebo domu z mušlí, který je zdejšími kuriózními lákadly, jsou skvělou tečkou za proslulým dnem. Písečná pláž a průzračné moře. Procházka k majáku, posezení a scrabble, povídání si s kamarády...

Apartmány v Alcossebre, které budou týden vašim azylem, jsou luxusní a také díky balkonovým mejdánkům se vám nebude chtít domů.

Nou Camp, fotbalový stadion klubu FC Barcelona, uvidíte zvenku nebo musíte sáhnout hlouběji do kapsy. Vstup na prázdný stadion je „lidových“ 17 €. Ale i jeho okolí, kde se prohánějí Messi, Iniesta a jejich partáci, má atmosféru.

Ešpanělsko + capital Barcelona se musí zkrátka vidět a většinu z nás město okouzlo. Nevynechejte: třídu La Rambla s živými sochami, Gaudiho domy Batlló a Milà, katedrálu Sagrada Família, to je opravdu nezapomenutelný zážitek. Antoni Gaudí byl génius! Hezké fotky uděláte na vrcholku Montjuïc, je tam olympijský stadion a botanická

zahrada. Když bude čas, zajděte do tržnice La Boqueria, podmořského světa v přístavu nebo muzea voskových figurin.

Likérka karmelitánů, pro milovníky sladkého moku zážitek! Možnost nakoupit sladký líkérek pro babičku a dědu nebo víno domů.

Salvador Dalí a jeho muzeum ve Figueres, slavná vejce na střeše neušla objektivu většiny našich foťáků. Uvnitř jsme zhlédli impozantní díla: obrazy, plastiky, šperky, i hrobku! Dalí = surrealistický geniální umělec i šílenec v jednom.

Sluníčko bylo prozíravější než my. Za odpoledne jsme se dokázali pěkně připéct, a tak se obden raději schovávalo za mraky, abychom ze zájezdu něco měli a nekňučeli na pokojích.

Kulinářské „výtvary“, které na nás čekaly každé ráno, ale zejména večer, neměly chybu! Ryby, ovoce, zelenina, vepřové, hovězí, zmrzlina, slané, sladké, teplé, studené... Námky, kterým se nedalo odolat.

Oropesa del Mar = malebné městečko s krásnou pláží a luxusní lázeňskou částí Marina D'or, kde je úžasná zahrada, je třešničkou na dortu po celém dni. Neváhejte a jeďte, byl to fakt skvělý zájezd, na který budeme /budete rádi vzpomínat.

Účastníci zájezdu 2010

Máte problém, něco vás trápí?

Vždy existuje nějaké řešení

Již řadu let působí na Euroškole výchovný poradce. V současné době je jím ing. Kateřina Vidimská. Máte-li nějaký problém, můžete se na ni směle obrátit. Nebojte se jí požádat o radu, ochotně vám pomůže najít řešení vašich studijních i soukromých problémů, případně vám doporučí odborníka na daný problém. Bude se vám snažit pomoci s řešením vašich vztahů v rodině, mezi partnery, sourozenci atd. Oborem její působnosti je také další vzdělávání, má k dispozici nejnovější seznamy vysokých a odborných škol, a tak vám pomůže vyhledat instituci, kde budete moci dále studovat. Pokud jste se setkali ve škole např. se šikanou nebo s různými typy domácího násilí a

neznáte možnosti řešení těchto nepříjemných životních situací? Neváhejte a požádejte výchovnou poradkyni o pomoc. Navštívit ji můžete osobně v jejích konzultačních hodinách nebo po dohodě i jindy.

Pokud chcete zůstat v naprosté anonymitě, pak použijte k účelu korespondence formulář, který se nachází na stránkách Euroškoly nebo pište na vidimska@eso-cl.cz. Na vaše písemné dotazy či osobní návštěvu se těší

Kateřina Vidimská

Můj „domov“ v Dubaji

Milí Euroškoláči,

znovu jsem byla požádána o příspěvek do Euronovin. Nejdříve jsem měla radost, že má někdo ještě stále zájem o moje „blábolení“ a vzápětí mě přepadla panika při pomýšlení na to,

že budu muset napsat něco literárně čtivého a česky.

Mé jméno je Klára a jsem hrdá maturantka Euroškoly z roku 2007. Během let na Euroškolce jsem si zformovala názory, myšlenky a cíle, které mě inspirovaly k tomu jít o krok dál. Měsíc po maturitě jsem se vypravila na dobrodružnou cestu do Mexika, prožila neuvěřitelný rok na pobřeží Karibiku a odstartovala kariéru v hotelnictví. Poté jsem se vrátila domů, jen abych se zase za pár týdnů vypravila na druhou stranu zeměkoule.

Od podzimu 2008 říkám „doma“ Dubaji ve Spojených arabských emirátech a pracuji jako „senior recepční“ v lobby pětitvářdičkového hotelu na pobřeží naproti Palm Jumeirah, jednom z výdobytků našich osvětlených šejků.

E-mail od „Frau Kaspar“ jsem četla během noční směny, a tak mě

nenapadlo nic lepšího, než napsat o tom, co se tady vlastně děje v noci, protože přes den to není taková legrace. Noci jako tato tu opravdu bývají a není to nic výjimečného. Události v článku se většinou konají během naší hlavní sezóny od října do března. Ramadán a nesnesitelná letní horka dělají totiž z Dubaje město duchů.

Nutno ještě dodat jeden detail. Můj hotelnický elaborát je psaný tři týdny poté, co jsem rezignovala na svou pozici a v polovině září se přesunu do Emirates Airlines Aviation college, kde začnu svůj pětítýdenní trénink, aby se ze mne stala letuška. Emirates trénink zahrnuje - 1. Induction/Image and Uniform, 2. Safety and emergency procedures, 3. Security training, 4. Medical training, 5. Cabin crew service. Čeká mě čtení v kouři, hašení ohně, skákání do bazénu, odklizení „nebožtíků“ z paluby, aplikace zářivě červené rtěnky a pak už vzhůru do oblak!

Hodně štěstí v novém školním roce a pokud vás bude něco zajímat, tak mi neváhejte napsat na: klara.urbanova@gmail.com

Klarita

At 10:30 pm heading to the hotel, shift starts in thirty minutes. Just enough time to grab a quick starbucks latte, pick up fresh uniform from the laundry, change, put some make up on and form my mouth into cramps alike smile required by the five star standards.

Guest in 10 feet distance, guest in 5feet distances greet, deliver memorable chic and cultured experience... what the hell?

I walk down the staff corridors towards our changing rooms. Why are ladies washrooms always so nasty? It's obvious that housekeepers were not here for last few hours and when Chinese girls from restaurants ended their shift, they made damn sure this place looks as disgusting as possible. Paper rolls on the floor, sink is clogged, and odour is heavy mix of cheap vanilla perfume and toilet that was apparently not flushed for a while.

I cover the grey white face and dark rounds under eyes that scream for two days in bed, with some make up and powder. Tie the hair back and spray a bit of Escada to cover the terrible laundry smell of my navy blue uniform. Approaching reception from the side corridor, one can tell that it will not be a quiet night shift. Lobby looks like a supermarket few days before Christmas.

Its Thursday evening, there is a party on the beach bar going on and disco in the lower ground floor can be heard miles away too. In Dubai weekend is Friday and Saturday due to Islamic calendar and religion, on Sunday everyone is back at work. Well everyone except us in hospitality business, weekends for us are nonexistent. These are the days when we make money in bars, check in and out everything and everyone turn all the rooms around and generally lack any sleep and proper nutrition.

Our beach bar is the most famous in the city and makes in profit over a good weekend as much as the entire hotel itself for all of its 211 rooms. So you can probably imagine that things do get messy. Every Thursday and Friday we have a celebrity DJ performing on a beach stage and couple thousand people drinking their way to heaven or hell. I remember calling ambulance for guy who didn't balance well while emptying his stomach from all the liquids in the male washroom and

fell down, pulled out his two front teeth and lost consciousness lying there with his pants half way down in a lake of blood.

Other night there was one of the young members of the royal family, his mile long yacht was parked in front of our beaches and he brought the party over to our bar only so that they could continue on the boat until the sunrise.

The problem with all those festivities is not only the mess, dead drunk people, whores and Arabic boys who think they own half of universe. For us in the lobby the biggest concern is the music, bass, beat dun dun dun for six hours straight, because it's vibrating windows of our guest. So they call, they call again, and then they scream, then ask for duty manager, then general manager. Let's just say it's a lot of drama.

One French man called reception at 2am that night and screamed as loud as he could "Switch the fuc#@g music off!!!" So I said "I am terribly sorry for your inconvenience Sir, I shall contact bar manager to reduce the volume levels" The five minute swearing and fault words with his heavy accent and broken English made me bite my tongue not to burst with laughter.

Routine on night shift or any shift is to print certain reports such as house status of clean and dirty rooms, rooms that are vacant and occupied, arrival, departure status and generally a waste of paper.

Another thing is to recount a cash float which holds of AED 15000 that is about 4500 USD and that is money we hold responsible to and use for the entire shift for payments, currency exchanges etc.

All that together, to start a shift should take up to 30 minutes, and then guys from the previous shift are free to start wandering around, have their coffees, croissants, toilet and get ready to leave as fast as they can.

I log in to our lovely hotel software just to find out that at 11pm there is 30 arrivals to come for which I have exactly 25 rooms. No problem, there was lack of twenty rooms just a few weeks ago and we have managed, just don't exactly remember how. But we can always send them to our pretty sister hotel next door.

There were some early departures, so we just clean the rooms again and charge twice for one night in the same room. This puts me to minus two, then it's a game. Someone else will leave so that we can chase the housekeeper to clean in no time, or the guest won't arrive at all or we just send them next door.

As I go through the reports the fashion show begins as the clientele from the earlier mentioned disco starts coming in and out. Is actually an Italian restaurant which at ten pm sharp turns into a smoky Arabic discotheque. Heavy girls in dodgy outfits and two to three kilos of make up walk in like kitsch queens and walk out like animals. Shaky bellies, cleavage too low, silly colours and see-through outfits on bodies you have no interest seeing and of course the melted make up dripping on the marble as they not exactly steadily walk past in the four inch heels.

Check ins go smoothly, nobody complains and so far we have rooms. After doing about twelve hundred check ins a month, the entire procedure becomes a sort of routine. "Hi, how are you? How was your flight? First time in Dubai?"

I have seen all kinds of people, skinny, fat, black, white, yellow, all possible shapes and sizes. From very smart to super stupid, from extremely pleasant and gentle to the fussiest creatures on planet Earth. Seen it all. I have struggled convincing non-smoker to survive one night on a smoking floor, I blushed asking gay couple if they want king bed or two separate beds and list goes on.

We scan passport, swipe credit card, smile till it hurts, show them where breakfast is and send them to bed with a big wave. There are days when things go wrong, people scream, argue, and insult. Fortunately today is not one of those.

At 3 am there is just a few arrivals left and fortunately for me we have enough rooms to give away. This is the time when regular vacationers have their bed and also time when bars close their doors and kick everyone out. Dubai still being within an Islamic country, has some regulations not to spoil its image, yet it is doing its best to let all the visitors to have some fun. Rules are rules, every bar; pub or club has to close latest by 3 in the morning.

pokračování ze str. 5

Anything longer than that and police will be breathing on your neck.

The worst party night in my memory is last New Years Eve when our beach bar ended up with a crowd of over ten thousand people dancing their shoes off on beach shore. I was working! It's called bad luck.

Crowds of intoxicated youngsters are passing through the lobby, sometimes they're loud, and sometimes they're sleazy and start asking for my phone number. Yeah right!

Three check ins coming at ones, three single Iranians and their translator. I do my routine, take passports and credit card, give away room keys and wish them a nice stay. Five minutes after I am facing three cheap

hookers asking for my previous check in. How organized. I take their IDs, give them to security and verify with the guest that they are expecting company, but of course none of that is official.

Arab men love their girls, in the night shadows there are things happening would have not imagined in the wildest dreams. Expensive cars, thousands of dirhams in alcohol and room service order. Moroccan girls, Russian girls and then cheaper Chinese and Indian merchandise.

At 4:30 am two Spaniards walk towards elevators with tall high heeled company from Ethiopia. Snatched by security guard, the hand in copy of their passport and go upstairs

with their clients. Five minutes after that receive a call from concierge saying, that this very same guest just called him to send driver to nearby petrol station and buy them few packs of condoms. It doesn't surprise me anymore.

To sum it up, during one night you can be yelled at, flirted with, called stupid blonde as well as beautiful princess. Within that one night one can experience all possible human emotions, face all sorts of cultural rarities. Overall it's an absolutely fabulous job and it's also eight in the morning, let me go to sleep.

Klarita

TUNISKO JINAK

Já i moje sestra Daniela jsme velkými milovnicemi Tuniska. Státu, kde sluníčko svítí snad i v noci, kde vás může ochladit jen samotné moře a kde místo voňavých smrků a borovic rostou jen olivovníky a kaktusy. Za ta léta, co jezdíme do tohoto severoafrického ráje, už nám jen týdenní dovolená nestačí. Díky přátelům jsme se loni vydaly objevovat Tunisko na delší dobu.

Vše začalo v Praze na tuniské ambasádě, kde jsme musely vyplnit žádost o vízum, protože cestovat „na blint“ smíte pouze s vízem. Bez problémů jsme administrativu vyřídily, a tak jsme se už jen mohly těšit na krásnou dovolenou. Letenku jsme koupily jen jednosměrnou, protože jsme neměly ponětí, kdy se nám bude chtít domů :-)

Na letišti na nás už čekal můj přítel Walid. Před námi ještě byla tříhodinová cesta autem do vesnice Ksibet el Mediouni, kde jsme po celou dobu pobytu bydlely. Jak už to ale na vesnicích chodí, není divu, že přítomnosti „bílých tváří“ si všimli všichni. Byla to zvláštní situace, málokdo uměl anglicky, německy jsem zase nechtěla mluvit já a arabsky jsem dokázala říct jen děkuji a dobrý den. Při našem „štěstí“ ani přítelova rodina neovládala angličtinu. Alespoň že Walid uměl. Uplynulo pár dní a my si začaly zvykat na místní poměry. Navíc si člověk na hezké věci zvyká velmi rychle. Za 14 dní jsme se dorozumívaly i v tuniské arabštině. Na konci pobytu jsme komunikovaly bez vážných problémů. Obě nás bavilo učit se nová slovíčka, rády jsme poslouchaly, o čem se ostatní baví nebo jsme ze slovíček skládaly věty, které jsme dále používaly. Ani na češtinu jsme nezapomněly a Walidovu rodinu jsme naučili alespoň české jo a ne. Přítel se prostě snažil mluvit česky a my zase arabsky.

Strávily jsme krásných sedm týdnů tam, kam se nyní ráda vracím alespoň ve svých vzpomínkách. Naučily jsme se ovládat nový jazyk, poznaly jsme Tunisko z jiné stránky, než jen z té „hotelové“, ochutnaly

jsme spoustu jídel, o kterých se nám tady ani nezdá, navštívily jsme mnoho zajímavých míst, našly si spoustu nových kamarádů, byly jsme svědky tuniských svateb (nezapomenutelný zážitek, není to svatba pouze na jeden den)...

Ne vždy bylo ale vše růžové. Neměly jsme zrovna štěstí na místo, kde jsme bydlely. Žily jsme totiž vedle řeznictví, u kterého nechávali dvakrát týdně celý den stát malého velblouda, aby obyvatelé Ksibetu věděli, že druhý den bude maso. Velbloud brečel, řval, nechtěl jíst, stát a ani ležet. Prostě nic. Říká se, že velbloudi brečí a oni opravdu plakali. My to prožívaly s nimi. Není smutnější věc, než slyšet velblouda plakat.

Měly jsme tu také možnost poznat, jak místní obyvatelé žijí během ramadánu. Už víme, co muslimové smí a co ne. Jejich zvyklosti bohužel dopadly i na nás. Musely jsme přestat nosit polovinu oblečení, kterou jsme měly s sebou (trička s výstřihem, kraťasy), abychom respektovaly zdejší muže i ženy. Jíst a pít jsme ale mohly libovolně, to zase respektovali oni nás. Muslimové během ramadánu nesmějí od úsvitu do soumraku jíst, pít, žvýkat, kouřit a ani mít pohlavní styk. Alkohol je zakázán po celou dobu, a to ať už je den a nebo noc. Na ramadánu je krásné, že večer se seje celá rodina na společnou večeři, všichni vypadají šťastně, mají dobrou náladu a vše je bezkonfliktní. Po večeři se většinou jde do města a nebo s přáteli na kávu.

Náš pobyt byla zkušenost k nezaplacení. Jak už to ale bývá, přišel čas návratu. Odjížděly jsme s nezapomenutelnými zážitky, bronzovou kůží a se znalostí dalšího jazyka. Kdybych měla další možnost prožít takovouto dovolenou, neváhala bych. Pro mě Tunisko je a bude vždy na prvním místě. Je čas se rozloučit a jak jinak než arabsky: beslema :-)

Denisa

Co mi dala Euroškola pro studium na vysoké škole?

V prvním roce na VŠFS (Vysoká škola finanční a správní) jsem mohl využít znalosti načerpané na Euroškole zejména při studiu a skládání zkoušek z předmětů jako mikro- a makroekonomie, podnikové finance a plánování či řízení podniku. Jinými slovy jsem prošel prvním ročníkem jako nic. Oborové předměty ekonomické byly hračka. Cizí jazyky? Zde pro mne a ještě jednoho kolegu neměli zařazení, takže chodíme bohužel do skupiny s nižší jazykovou úrovní. Jediné předměty, kterým jsem musel věnovat větší pozornost, byla matematika a statistika.

Po nástupu do druhého ročníku jsem byl velmi překvapen, kolik studentů neudělalo zkoušky a nepokračovalo dále ve

studiu. Výhodu jsem měl jednoduše v tom, jak mi prozradil jeden profesor, že úkolem školy je srovnat všechny studenty do stejné znalostní úrovně za první rok studia na univerzitě, ale já jsem tu úroveň po ukončení Euroškoly z větší části už dosahoval.

Dle mého názoru je tedy lepší, pro ty kteří plánují studium na VŠ ekonomického směru a poté chtějí pracovat například jako manažer, rozhodnout se studovat na střední škole ekonomického směru, jako je právě Euroškola v České Lípě. "Všechny v Euroškole srdečně zdraví

Michal Nejedlý
(absolvent 2007)

Folk, rock, gospel, jazz = Petra Štěpánková

Nevím, zda je situace na jiných středních školách podobná, ale studentů, kteří se rozhodli oddat se hudbě či zpěvu ať profesionálně nebo jen rekreačně, prošla naší školou již opravdu dlouhá řada. O prázdninách jsem zpovídal zpěvačku skupiny Open Air Petru Štěpánkovou, absolventku Euroškoly z roku 2007.

pronájem (alespoň v Liberci a v Praze to takto většinou funguje). Hraní na festivalech bývá také většinou zadarmo. Když máme štěstí, dostaneme pár korun na cestovné a nějaké občerstvení. Naopak kapely zábavové, které hrají takové ty známé „odrhovačky“ na plesech či svatbách, si vydělají mnohem více. Rozhodně to není jednoduché. Bylo by moc fajn žít s tím, co máme rádi, ale zase pokud člověk dělá hudbu jen pro peníze, tak to podle mě nemá smysl.

Máš nějaký pěvecký idol nebo vzor, co posloucháš, jaká je tvoje hudební inspirace?

Díky mému tatínkovi, který je „starý rocker“ jsem zdědila lásku k rock'n'rollu a hlavně k Beatles. To je kapela, kterou nejvíc obdivuji. Mým vzorem se tak trochu stala i Linda Perry, která je podle mě jedinečná skladatelka a ještě lepší zpěvačka. Jinak poslouchám, dá se říct, úplně všechno. Hodně mám ráda r'n'b a soul, například Aliciu Keys, Beyoncé nebo Rihannu.

Jak dlouho zpíváš, jakými jsi prošla soubory nebo skupinami?

V pěti letech mě rodiče zapsali do přípravy a následně do sboru ve cvikovské hudební škole. Zalíbilo se mi to a od druhé třídy jsem začala navštěvovat hodiny sólového zpěvu. O pár let později jsem přešla do novoborské Camelly, se kterou jsem se zúčastnila mnoha evropských festivalů a soutěží. Tam jsem se i poprvé setkala s mikrofonem. V sedmnácti jsem založila svoji první kapelu May Day, kde jsem uplatnila svoje první písničky a naučila se vystupovat na pódiu. CD jsme natočili v Liverpoolu, což bohužel ale zapříčinilo i náš rozpad, neboť kytarista a frontman naší kapely tam na rok zůstal. V tomto období se mě ujala liberecká folková kapela Čavdar a následně z toho vzniklo i Duo Passage, v němž jsme byli už čtyři zpěváci. Tvoření vokálů mě bavilo, ale hudba tohoto uskupení nebyla přesně můj šálek čaje. Stýskalo se mi po bicích, po elektrické kytáře a pořádném rocku. Také se mi česky nezpívalo moc dobře, angličtina je mi v tomto směru bližší. Minulý rok jsem proto založila svoji vlastní pop-rockovou kapelu Open Air, kde působí i část bývalých členů May Day. Konečně jsem se stala trochu sama sebou a můžu dělat vlastní písně podle svých představ, což je pro mě hodně důležité. Krom tohoto uskupení ještě vystupuji jako sólistka libereckého gospelu Generace.

Zmínila jsi působení ve sboru ve cvikovské hudebce. Máš tedy hudební vzdělání?

Chodila jsem do ZUŠ a trápila se dlouho na hodinách hudební teorie, ale nikam to moc nevedlo. Všechno hraji i zpívám podle sluchu, noty mě spíše vždycky zmatou. Někjaký základ samozřejmě mám, ale do notových zápisů písní bych se určitě sama nepouštěla. Trošku mě mrzí, že jsem nezkusila konzervatoř, ale teď už se asi nedá nic dělat.

Hraješ na nějaký hudební nástroj?

Hraji na více nástrojů, ale bohužel na žádný pořádně :-). Chodila jsem asi dva roky na klavír a na bicí, nejděle a asi i nejlépe však zvládám kytaru, na kterou jsem se učila odmalá jako samouk nebo s pomocí tatínka. Je to nástroj, který používám pro své skládání, nevystupuji s ním však veřejně. Na to si zatím netroufám.

Myslíš si, že se hudbou a zpěvem může člověk uživit?

Rodiče mi vštěpovali, že maturita je to nejdůležitější a hudbou se neužívím. Dnes vidím, že měli pravdu a jsem jim za to vděčná. Dnes je hudby všude plno a není lehké se prosadit. Smutné je, že kapela, která tvrdě pracuje na svých vlastních písních, musí dlouho bojovat o přízeň publika. Aby si mohla někde zahrát, musí často zaplatit za zvuk a

Jak často vystupuješ, mohla bys nám povědět nejbližší termíny tvých koncertů?

Kapela Open Air funguje od února tohoto roku a odehrála zatím pár koncertů. Snažíme se vystupovat co nejčastěji. Bohužel jsme museli vyhlásit malou letní pauzičku, protože jsme vyměnili kytaristu a chystáme se na podzim do studia. Proto potřebujeme hodně zkoušet. Před koncem roku chystáme pár výměnných koncertů s kapelami z Liberecka i Českolipska. Brzy bude vše upřesněno na našich stránkách. Jinak vystupuji poměrně často nejen s kapelou, ale i s gospelem, někde i hostuji, například v jazzu. Vše zaznamenávám na svůj profil na bandzone.

Hrajete a zpíváš vlastní autorskou muziku nebo si necháš písně od někoho psát nebo máš v repertoáru taky nějaké převzaté věci?

Hrajeme především vlastní songy s anglickými texty. Píšu je většinou já nebo mi pomáhá s námětem náš kytarista. Jednu píseň máme českou, tam mi text věnovala kolegyně z bývalé folkové kapely. Převzaté věci hrajeme asi tři. Jsou v naší úpravě a spíše pro pobavení publika.

Jak se díváš na pěvecké soutěže typu Superstar?

Je určitě dobře, že mladí lidé mají šanci ukázat, co umí a trošičku se zviditelnit. Co se však mě týče, nejsem zrovna předváděivý typ, ba naopak hrozný trémista, který má spíše problém komunikovat s publikem, a už jednou se mi stalo, že jsem byla vyhecována do podobného konkurzu a nakonec raději utekla:-) Dnes už by to možná bylo lepší, ale nijak po tom netoužím. Ráda si věci dělám podle svého a tento způsob komerce se mi zrovna nelíbí.

Máš před sebou nějaký hudební cíl?

V současné době bychom chtěli co nejvíce koncertovat a dostat se trochu do podvědomí českého publika. Poté bychom rádi vyjeli i někam do zahraničí. Náš aktuální cíl je natočit kvalitní nahrávky a zkusit i nějaký ten videoklip.

Pokud budete mít chuť si Petru Štěpánkovou poslechnout, navštivte profil její kapely na této webové adrese: <http://bandzone.cz/openair>

EUROŠKOLA Česká Lípa

Denní 4leté maturitní studium

nový obor

BEZPEČNOSTNÍ SLUŽBY

AUTOŠKOLA zdarma

Kód a název RVP: 63-41-M/01 Ekonomika a podnikání Název ŠVP: Ekonomika a služby Profilace ŠVP: Ekonomika a bezpečnostní služby							
Všeobecné vzdělávací předměty		1	2	3	4	hod / týden	
1.	Český jazyk a rétorika	CJR	2	1	2	2	7
2.	Cizí jazyk I	CZJ I	3	3	3	3	12
3.	Cizí jazyk II	CZJ II	3	3	3	3	12
4.	Dějepis	DEJ	2	0	0	0	2
5.	Základy společenských věd	ZSV	1	1	1	0	3
6.	Základy přírodních věd	ZPV	1	1	0	0	2
7.	Geografie	GEO	2	0	0	0	2
8.	Matematika	MAT	2	2	2	2	8
9.	Literární výchova	LIV	1	1	1	2	5
10.	Tělesná výchova	TEV	2	2	2	2	8
11.	Informační technologie	ITE	2	2	1	0	5
12.	Ekonomika	EKO	2	2	2	3	9
13.	Účetnictví a daně	UCD	0	2	2	2	6
14.	Písemná komunikace	KOM	2	2	1	0	5
15.	Seminář k maturitě	SEM	0	0	0	1	1
Odborné předměty							
15.	Kriministika	KRI	1	1	1	2	5
16.	Speciální příprava	SPP	0	2	2	0	4
17.	Zdravověda a první pomoc	ZDV	1	1	1	0	3
18.	Mimořádné události	MIU	0	1	1	2	4
19.	Psychologie	PSY	0	0	1	2	3
20.	Právo	PRV	1	1	1	2	5
21.	Bezpečnostní činnost	BZS	1	1	1	2	5
22.	Technika bezpečnostní činnosti	TEC	0	0	1	0	1
23.	Rízení motorových vozidel	RMV	0	0	1	0	1
24.	Odborná praxe	OPX	3	3	3	2	11
Suma celkem			32	32	33	32	129

Kurzy

v průběhu studia:

sebeobrana
sportovní střelba
horolezectví
přežití v terénu
topografie
orientační běh

Kritéria pro přijetí:

studijní výsledky za 2. pol.
8. třídy a 1. pol. 9. třídy.

Školné - maturitní studium:
15.000 Kč/rok tj. 1.250 Kč/měsíčně.
Způsob úhrady je možný v pololetních, ale i v měsíčních splátkách.
Žáci, kteří dosáhli v 1. pol. 9. třídy vyznamenání, získají slevu na školném ve výši 7.500 Kč.

Cílem výuky je vybavení žáků základními znalostmi obecně závazných norem a dovednostmi využitelnými pro **uplatnění v bezpečnostních složkách státu a ve složkách Integrovaného záchranného systému (Policie ČR, Městská policie, Hasičský záchranný sbor, bezpečnostní agentury atd.)**, dále ve **státní správě a samosprávě**. Absolventi mohou pokračovat ve studiu na VOŠ a VŠ. **Nezbytný je dobrý zdravotní stav uchazeče o studium.**

AKTIVITY - EXKURZE - TURISTÁKY

ZÁŘÍ - Ještěd: chata Pláně: adaptační kurz; Ploučnice + Staré Splavy: přípravný vodácký kurz; Pilnitz u Drážďan - exkurze; Litoměřice a okolí - exkurze

ŘÍJEN - Vlastivědné muzeum: „Den zvířat v České Lípě“; Praha: letiště Ruzyně; přednáška: „S tebou o tobě“; beseda s majitelkou kočičího útulku; turnaj ve florbalu; branný den; Mnichovo Hradiště: exkurze do pivovaru; Praha: gastronomický veletrh „HORECA“

LISTOPAD - beseda s místopředsedou EP Dr. Liborem Roučkem; oblastní kolo v piškvorkách; turnaj ve volejbalu dívek; hotel Merkur: stolování a ukázka vyšší formy obsluhy; exkurze: K-centrum

PROSINEC - přednášky MUDr. H. Knížové ke Světovému boji proti AIDS; Drážďany: poznávací exkurze; školní kolo Olympiády v ČJ; vánoční soutěž pečení cukroví a výzdoba třídy; Česká Lípa: Městská knihovna; 14. ročník recitační soutěže; Praha: Návštěva výstavy kreseb a

ilustraci Josefa Čapka v Jízdárně Pražského hradu a Královskou cestou na Staroměstské náměstí; kulturní den Euroškoly.

LEDEN - školní kolo Olympiády z německého jazyka; přednáška „Dýchodová reforma, investování“; maturitní plesy tříd P4A, P4B

ÚNOR - beseda s europoslancem MUDr. Milanem Cabrnem; Praha: veletrh Holiday World; Rakousko: lyžařský kurz; okresní kolo Olympiády z anglického jazyka; turnaj ve florbalu chlapců

BŘEZEN - Praha: exkurze Coca Cola; Mladá Boleslav: exkurze ŠkodaAuto; Liberec: krajské kolo Olympiády z německého jazyka; turnaj v sálové kopané chlapců; soutěž EUROSCOLA; geografická přednáška Mgr. J. Krouse o Jižní Americe; Hejnice: soutěž v lezení na umělé stěně; 3. ročník soutěže „Finanční gramotnost“; KD Crystal: pořad „Rady začínajícím milencům“

DUBEN - KD Crystal: dokument „Katka“; velikonoční soutěž o nejlépe vyzdobenou třídu;

Paříž, Londýn: poznávací zájezd; Praha: exkurze Coca Cola; Ústí nad Labem: krajské kolo soutěže „EUROREBUS“; Štrasburk: návštěva Evropského parlamentu I; workshop organizace AFS Multikulturní programy; přednáška Stop domácímu násilí Policie ČR; Štrasburk: návštěva Evropského parlamentu II

KVĚTEN - workshop PIROS Valašské Meziříčí „Minorita vs. majorita“; Nový Bor: exkurze v Parkhotelu; charitativní akce - Květinový den; beseda Mgr. E. Vernerové „Život v rozvojové zemi“; Chorvatsko Igrane: praxe HŠ; Itálie Caorle: praxe HŠ

ČERVEN - Španělsko - Alcossebre: turistický kurz; Vltava: vodácký kurz; Česká Lípa: zkoušky City & Guilds: IESOL, ISESOL a EOS; Štrasburk III: seminář; školní výlety: Český ráj, Máchovo jezero + okolí, Skalka u Doks; Žizník: sportovní den